

6.5.59, יום ד'

בטעמי הבוקר לכנס עולי צאון אמריקה בנהניה. דברו מהם הרבה חברים -
כמה מהם בטעם. סיכמתי הבירור. שבתי הביחה וטיטלתי בבירור הפרשה של יציאת
מצרים וכיבוש הארץ. הנימוקים שנשמעו ב"חוג" נגד השערתי הם רופפים, ואעפ"כ
איני בטוח שהשערתי היא אמת היסטורית, אם כי נשאלה העובדה של 318 "חניכי"
אברהם, שעד כניסת יהושע עברו שמונה דורות, ויורדי מצרים היו רק 70 זוגות
ונכדיהם יצאו מצרים, וברור שהרבות של החניכים עולה פי כמה על הריבוי של
יורדי מצרים.

7.5.59, יום ה'

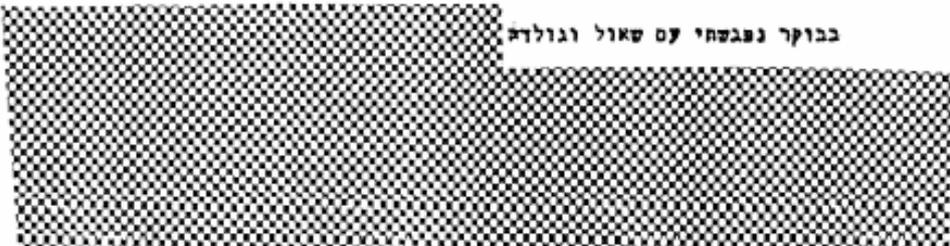
ערכתי תשובתי לחוג ההנכי שיחכנט מחרמיים.

בשבוע לעננה קרב הלכתי לפרידה של שושנה גרסנוביץ הקוזבה את צה"ל.
ובעשרים וחצי הלכתי לפמיתת ועידת האיחוד של הנוער העובד והלומד. לבון שהיה
צריך לפתוח - חלה, ודיבר במקומו ברקת, אחריו נאם גילי ובסוף אנכי. הדברים
גרשמו.

בעשר בערב בא אצלי איסר, מעסיקה אומו הבקיה אם מתוך חשש שעיראק תהיה קומוניסטית ילך חוטיין בידיעה ארה"ב לכבוש את עיראק... דיבר על אפשרות כזו עם בכטיאר. בכטיאר אמר לו שבמקרה זה יש להבטיח אינטרסי פרט - וישראל, לדעתי זוהי הנחה היסודסטית שעדיין אין אנו חייבים לנקוט עמדה. איסר היה סבור שעלינו לפנות לארה"ב ולהגיד לה מה הם חנאינו במקרה כזה. שללתי צעד זה. נחכה ונראה.

8,5,59, יום ו'

בבוקר נפגשתי עם שאול וגולדא

- אה"צ בא אצליא לואיס פינקלשטיין. השנה יתקיים כנוס הדחות בפריס, בשנה הבאה כהודו, בעוד שנה - בני.י. והוא מקווה כי בשנה הרביעיה - בירושלים. הוא מציע לי "פבישת פסגה" עם נשיא ארה"ב בעניני רוח. אמרתי שבענין זה לא נראה לי, אין איזונהויר האיש לכך, ורק אם אוזמן לשיחה מדינית אכוא.

פינקלשטיין יחד עם דייוויס, שעומד לבוא בקרוב, רוצה לשלוח הנח הרבח תלמידים. הוא חרד לעתיד היהדות בארה"ב, ומבקש שאכתוב בעתוני ארה"ב מאמרים אחרים על מהות היהדות, ברוח הרצאתי בשעת קבלת תואר דוקטור מטעם הסמינר שלו.